

ASTĂZI S-A ÎMPLINIT ACEASTĂ SCRIPTURĂ

Mulțumesc fratelui Demos, fratelui Carl Williams, delegaților și vouă tuturor. Fratele care a făcut introducerea, a spus cam tot ce voiam să vă spun în seara aceasta, pur și simplu mi-a „furat” discursul. La convenția aceasta m-am simțit mai bine decât la orice altă convenție la care am participat. Adevărul este că nu am văzut nici o altă convenție în care să fie mai multă, armonie, părtășie adevărată, frățească și unitate, ca la aceasta. Pot spune că am avut ocazia să întâlnesc noi delegați ai cerului, frați noi cu care am avut privilegiul să dau mâna și să vorbesc.

Cu câteva seri în urmă, l-am ascultat pe fratele baptist care stă aici. Nu-mi pot aminti numele lui... (Fratele Shakarian spune: „Irvin”). Da, Irvin. El mi-a adus un număr de rugăciune de la mătușa lui, care cred că este prezentă în seara aceasta printre noi. Femeia îl păstrează de vreo douăzeci de ani.

Ea a fost adusă în adunarea acesta, pe moarte, din cauza unei boli pe care medicul nu putea s-o explice. Semăna cu lepra, dar nu era lepră. Aștepta să fie operată, dar problema era că dacă făceau acest lucru, femeia rămânea ca o legumă. În timp ce aștepta, probabil că numărul ei de rugăciune nu a fost strigat și nu a reușit să intre în rândul de rugăciune, dar Duhul Sfânt m-a îndreptat spre ea, așa că în seara aceasta se simte încă foarte bine, lucru pentru care Îi suntem recunoscători Domnului.

(Fratele Shakarian spune: „Frate, cred că mătușa fratelui Irvin este aici. Poate o să-i cerem să se ridice în picioare. Da, este chiar acolo... Fă cu mâna, fă cu mâna!” Adunarea aplaudă).

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, pentru credința ta neclintită în Fiul lui Dumnezeu. Fie ca El să te păstreze sănătoasă, până când te va chema acasă și

trupul acesta muritor se va transforma într-unul nemuritor. Eu sunt foarte recunoscător pentru că ea a păstrat biletul de rugăciune în toți acești ani, iar în seara aceasta l-a adus aici ca să mi-l arate. Știți că Biblia spune: „*Aruncă-ți pâinea pe ape, și după multă vreme o vei găsi iarăși!*” (Eclesiastul 11.1), atunci când îi faci bine cuiva.

Eu sunt recunoscător Domnului și apreciez foarte mult părțășia și cooperarea acestor predicatori deosebiți. Fratele Carl mi-a spus că dacă vom mai fi pe acest pământ și va fi cu voia Domnului, ne vom întâlni din nou aici anul viitor, și am nădejdea că fiecare dintre voi va mai aduce pe cineva.

În seara aceasta este ceva despre care doresc să vorbesc doar câteva minute. Adevărul este că am călătorit 250 de mile ca să-l ascult pe doctorul Reed, care va vorbi după mine, și vă spun sincer că aș călători și o mie de mile ca să aud aceste lucruri minunate pe care carnea și sângele nu le pot descoperi, ci doar Duhul Sfânt. Și desigur, voiam să văd pe cineva care m-a încurajat toată viața, lucru pentru care îi voi fi recunoscător întotdeauna.

Ce am vrut să spun este că, dacă vreodată voi avea nevoie de o operație, vreau ca doctorul Reed să facă acest lucru, deoarece am încredere în el. Doresc ca mâinile care vor face acest lucru să fie ale unui om care crede în Dumnezeu. Desigur, nădăjduiesc că nu va fi nevoie de așa ceva, dar dacă va fi, aș vrea ca el, sau un altul ca el, dacă fratele este plecat, să facă acea operație.

Ieri după-amiază s-a întâmplat ceva ce mi s-a părut foarte ciudat. Voi fi cât se poate de scurt, pentru că nu vreau să-i fac pe frați să aștepte prea mult. Cred că aceasta este partea binecuvântată a slujbei mele: faptul că mă uit la toate lucrurile acestea mici, fiindcă toate au o însemnătate pentru mine. Eu cred că în viața unui creștin nici un lucru nu se întâmplă fără rost, ci totul se întâmplă la porunca lui Dumnezeu, pentru că Isus a spus că „*toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.*” (Romani 8.28). Astfel, cred că fiecare lucru mic, din modesta mea lucrare, mi-a fost dat de El ca să ajut pe toată lumea. Mai mult, voi toți sunteți un ajutor pentru mine; și fiecare ne ajutăm unii pe alții, pentru ca

fiecare suflet să poată ajunge în slavă.

Mi-a fost foarte greu să cred ce mi s-a întâmplat ieri după-amiază, atunci când nu am putut găsi nicidecum versetul acela din Scriptură. Era o Biblie nouă, pe care am primit-o de Crăciun de la soția mea. Biblia veche era deja uzată, pentru că am primit-o în urmă cu douăzeci de ani, când mi-am început campaniile, de la oamenii de la adunarea „Houstos Gospel”. Eu o prețuiesc foarte mult și am dus-o cu mine pretutindeni, chiar și peste ocean, dar era atât de veche încât începuseră să-i cadă foile pe jos. Astfel, mă trezeam că iau de jos o pagină din Geneza, iar când aveam nevoie de ea, trebuia s-o caut prin Deuteronom sau în altă parte. Așa se face că soția mi-a cumpărat de Crăciun o Biblie nouă, dar nu mi-a plăcut să mă las de vechea mea Biblie pentru că mi-e foarte dragă. De altfel, i-am și spus: „Dacă trebuie să plec înainte de venirea lui Isus, să o pui lângă mine. Las-o să meargă cu mine în mormânt, pentru că va merge cu mine și când mă voi trezi.” Așa cred eu.

Înainte obișnuiam să spun o mică istorioară. Cred că nu fac un sacrilegiu prin aceasta... Dacă nu greșesc, fratele Earl Prickett m-a întrebat odată, la o întâlnire care se ținea la New York: „Ce cauți tu, un predicator, printre acești oameni de afaceri?”

„Păi, sunt și eu un om de afaceri.”

„Ce fel de afaceri faci?”

„Sigurări,” am răspuns eu. El a crezut că am spus: „Asigurări”, dar eu am spus: „Sigurări.”

„Dar ce fel de Asigurări vinzi?”

„Viață veșnică, dar nu o vând, ci pentru că dețin o astfel de Poliță, încerc s-o

recomand și altora.”

Îmi amintesc că un băiat cu care am fost coleg de școală, a devenit agent de asigurări. Asigurările sunt în ordine, dar eu nu dețin niciuna. Astfel, într-o zi el a venit la mine și mi-a zis:

„Billy, aș vrea să-ți vând câteva asigurări. Îl cunosc și pe fratele tău...” Fratele meu vinde asigurări pentru firma Metropolitan.

„O, mulțumesc, Wilmer,” i-am zis eu. Și am adăugat: „Eu am Sigurare.”

S-ar putea să fie și el prezent printre noi în seara aceasta, fiindcă fratele său scrie articole pentru „Camera de sus.” „Ce?”

Soția m-a privit ca pe un fățarnic și mi-a zis: „Billy...” însă eu am repetat: „Da, eu am Sigurare.”

„Oh, îmi pare rău, dar nu am știut că ai vreo asigurare,” a zis Wilmer.

„Am spus că eu am Sigurare, nu asigurare.”

„Cum ai spus?”

„Sigurare.”

„Nu înțeleg, ce vrei să spui cu aceasta?”

„Sigurare binecuvântată, Isus este al meu; oh, ce gust al gloriei cerești! Eu sunt moștenitorul mântuirii, un răscumpărat al lui Dumnezeu, spălat în sângele Lui și născut din Duhul Lui.”

„Billy, tu știi că eu apreciez aceasta. Este un lucru foarte bun, dar aceasta nu îți va plăti înmormântarea.”

„Este adevărat, dar mă va scoate din ea. (Fratele Branham și adunarea râd). Pe mine nu mă interesează cum voi intra acolo, ci cum voi ieși.” Vedeți? Cred că așa simțim cu toții.

Aseară, când am luat Biblia aceea nouă și am căutat versetul pe care doream să-l citesc, am deschis la Ioan 16.21, dar când am citit, nu era versetul pe care-l voiam.

„N-ar trebui să fie aici?” l-am întrebat pe fratele Moore.

„Ba da.”

M-am uitat încă o dată, dar nu era acolo, așa că m-am gândit: „Ei bine, Biblia aceasta are o pagină lipsă!”

Atunci s-a ridicat episcopul Stanley, a venit la mine, mi-a întins Biblia lui și a zis: „Stai liniștit, frate. Poate că Dumnezeu vrea să facă ceva.” Vedeți? Eu n-am înțeles ce voia să-mi spună prin acele cuvinte, dar m-a încurajat puțin.

Mă întreb dacă și-a dat seama că de fapt a prorocit. Din discuția pe care am avut-o cu el cu câteva minute în urmă, cred că a înțeles.

Eu am vorbit mesajul „Durerile nașterii” și am făcut aluzie la floarea de nufăr, cum se naște în mocirlă și se ridică la suprafață către soare, la picăturile de rouă și așa mai departe. Apoi am vorbit de murdăria față de care trebuie să moară, după ce se naște din ea; și plecând de aici, am încercat să fac o paralelă la biserică.

Eu încerc să vă ajut, asemenea unui medic care tratează un pacient. Astăzi sunt o mulțime de medici care spun: „Poți să-ți masezi călcâiul piciorului și ți se va vindeca tumoarea canceroasă de pe față.” Dar un medic bun nu va da un asemenea tratament, ci va încerca să-și trateze pacientul pe baza cărții medicale pe care o citește.

În continuare, am încercat să fac o paralelă între Esau și Iacov și am comparat vremurile. Nu vreau să intru acum în detalii, dar când am ajuns la sfârșit, am comparat vremurile în care trăim cu ce a spus Isus, marele Medic, care a făcut o paralelă între zilele Sodomei și starea de acum a lumii și a bisericii: „...și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” (Apocalipsa 3.17). Privit din punct de vedere istoric, noi știm că acesta este adevărul. Domnul a vorbit mai întâi de zilele lui Noe și apoi de cele ale Sodomei, pentru că așa s-au desfășurat evenimentele.

De fapt, atât istoria cât și promisiunile biblice se repetă de multe ori. De exemplu, în Matei 2.15 scrie: „...Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.” Dacă te uiți la trimitere, îți dai seama că este vorba de Iacov, fiul Lui, pe care l-a chemat din Egipt; acela era fiul Lui mai mic, dar și Fiul Lui cel mare, Isus, a fost chemat din Egipt. Deci avem un text cu dublă însemnătate.

Acest lucru mi-a dat puțin de gândit după ce am coborât de pe platformă și am plecat. În drum spre casă, copiii au vrut să ne oprim la un restaurant și să ne cumpărăm câte un sandvici. Când am intrat, soția mea a spus:

„Billy, am fost atât de agitată din cauză că eu ți-am dat Biblia aceea, încât n-am știut ce să mai fac.”

„Stai liniștită, scumpo, pentru că nu tu ai tipărit-o.”

„Așa este, dar la gândul că eu ți-am dat o Biblie defectă...”

„Poate că nu are nici o greșeală.”

Apoi unul dintre copii a luat Biblia și am început să-i cercetăm paginile. Totul părea în ordine, apoi am observat că două pagini erau lipite. Din cauza aceasta, eu am citit de fapt din capitolul 17 și nu din capitolul 16 cum intenționam. Când mi-am dat seama de aceasta, mi-am zis:

„Doamne, oare de ce ai făcut aceasta? De ce s-a întâmplat chiar acum lucrul acesta?” Adevărul este că eu niciodată nu am crezut că ceva poate avea loc la întâmplare. Apoi mi-am amintit cuvintele încurajatoare spuse de episcopul care mi-a dat Biblia lui și mi-a zis: „Stai liniștit, poate Dumnezeu vrea să facă ceva!” sau ceva asemănător. Cum a fost posibil așa ceva?

Și în timp ce stăteam și mă gândeam la toate aceste lucruri, răspunsul mi-a venit asemenea unui fulger din cer. Pentru voi acest lucru poate să nu aibă nici o importanță, dar pentru mine are. Înțelegeți?

Îmi amintesc că în Luca 4 scrie că în ziua de Sabat, Isus a intrat în sinagoga din Nazaret, unde a crescut. Și când a intrat, un preot l-a dat un sul ca să citească, iar Isus a deschis la Isaia 61, de unde a citit primele două versete, după care a dat sulul înapoi preotului. Toți ochii erau îndreptați spre El, iar El s-a întors spre audiență și a spus: **„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.” (Luca 4.21).**

Noi știm cât de importantă și de unică a fost citirea acestor versete din Scriptură, deoarece El a citit doar versetul 1 și prima parte a versetului 2 din Isaia 61. Astfel,

a citit doar:

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați

și să vestesc anul de îndurare al Domnului...” apoi S-a oprit, pentru că ceea ce urma, avea să se aplice celei de-a doua veniri a Lui și nu primei. Astfel, după ce a citit cuvintele: *„și să vestesc anul de îndurare al Domnului,”* S-a oprit și a spus: *„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.”* Cât de direct și de clar!

Ce vestire a fost aceasta pentru învățătorii și oamenii prezenți atunci în adunare! El a spus cât se poate de simplu: *„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.”* În fața lor stătea chiar Mesia, dar ei nu L-au crezut. Da, acolo stătea El, Cel ales pentru ceasul acela. Fiecare părticică din slujba Sa, a dovedit încă de la naștere că era El, dar cu toate acestea ei nu L-au crezut. Ce cuvinte!

Dacă oamenii aceia ar fi deschis ochii, ar fi înțeles în ce vremuri trăiau; ar fi înțeles că El era în mijlocul lor și făcea exact lucrările pe care le vestiseră toți prorocii din Scriptură, că se vor petrece în zilele acelea. El era acolo împlinind tot ce spusese Dumnezeu cu privire la venirea Lui. Cum au putut scăpa aceasta din vedere? Ar fi trebuit să înțeleagă imediat ce l-au văzut lucrarea. Da, ei ar fi trebuit să înțeleagă că în fața lor stătea Mesia, pentru că El le-a zis clar: *„Astăzi s-a împlinit această Scriptură!”*

Mă gândesc acum la ziua de astăzi. Priviți cum l-a înmânat preotul sulul, iar El a citit Cuvântul, după care a înapoiat sulul preotului.

Ultima parte a versetului, cea pe care nu a citit-o Isus, este în legătură cu Luca 17.30, adică cu timpul în care trăim noi, cu epoca Bisericii Laodicea, care este bogată din punct de vedere material, dar săracă duhovnicește; politica bisericii și politica națiunii fiind putrede până în măduvă. Referindu-se la cea de-a doua venire a Sa, Isus a spus:

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.28+30). Vedeți? *„...în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* Aș vrea să mă opresc puțin aici. Când a venit pe pământ, El a fost cunoscut ca Fiul omului, adică Prorocul, și Și-a dovedit slujba de Proroc. Noi știm cu toții aceasta. El nu a spus niciodată că ar fi Fiul lui Dumnezeu, ci a spus că este Fiul omului. Acum, când S-a întors în Duhul Sfânt, El este Fiul lui Dumnezeu, iar în Împărăția de o mie de ani, când va sta pe tronul Tatălui Său, va fi numit Fiul lui David. Vedeți? Mai întâi, El S-a descoperit ca Fiu al omului, Prorocul; în epocile Bisericii S-a descoperit ca Fiul lui Dumnezeu, iar în Împărăția de o mie de ani va fi cunoscut ca Fiul lui David.

Dacă sunteți atenți, la sfârșitul epocii Bisericii dintre neamuri, biserica a devenit atât de coruptă, încât El a trebuit să Se descopere din nou ca Fiu al omului: *„...Se va arăta Fiul omului.”* Cât de potrivită a fost încurcătura de ieri! Nădejdea mea este că nu veți scăpa din vedere lucrul acesta. Înainte ca Avraam să primească fiul făgăduit, Dumnezeu S-a arătat în mijlocul copiilor Săi în trup de carne, ca Profet, ca Om. Cine? Elohim, care este plinătatea dumnezeirii. Dacă citiți cu atenție, veți vedea că atunci când L-a văzut venind, Avraam a zis: *„Domnul meu,”* deși erau trei bărbați. Dar când cei doi îngeri s-au dus în Sodoma, Lot a spus: *„Domnii mei,”* ceea ce arată că El nu a primit descoperirea. Deci fiți atenți ce s-a întâmplat aici și cum S-a făcut El cunoscut.

Oare cum aș fi putut vedea acest lucru dacă nu aș fi fost atent? Vedeți? Fratele acela, episcopul, a prorocit atunci când mi-a spus acele cuvinte. Fiți atenți ce a spus Isus la puțin timp după citirea aceluia verset: *„...în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* Nu un om, nu o ființă umană, ci: *„Fiul omului Se va descoperi pe Sine însuși în mijlocul copiilor Săi.”* Iar acum, în timpul când trăim noi, acest lucru se împlinește chiar în fața ochilor noștri. El S-a întors spre adunarea aceea de zece

sau doisprezece oameni, câți erau prezenți, și a făcut același lucru pe care L-a făcut în zilele Sodomei. „Astăzi, se împlinesc sub ochii voștri cuvintele acestea din Scriptură! Da, Scriptura a fost adevărată înaintea voastră.” Și dacă așa stau lucrurile, frați, surori, predicatori și delegați, sau oricine ați fi, copii ai lui Dumnezeu, cât de aproape suntem noi de venirea Lui? Dacă Cuvântul Scripturii spune că El a făcut acest lucru chiar înainte ca focul să nimicească Sodoma, iar acest timp este aidoma acelor zile, cât de aproape trebuie să fim de venirea Fiului lui Dumnezeu? Cât de aproape este manifestarea acestui Cuvânt din Biblie, dacă este la fel ca în zilele lui Avraam, când El l-a vizitat și a arătat făgăduința dată bisericii. Noi știm că sămânța naturală a lui Avraam a căzut, dar Sămânța împărătească, adusă prin credința în Cuvântul făgăduit, Se manifestă acum pe pământ. Fratele și sora mea, noi suntem chiar la sfârșitul timpului.

Eu nu pot găsi un alt simbol. Din cauză că nu am destul de multă educație, eu trebuie să mă folosesc de tablouri din Biblie. De exemplu când te uiți la o umbră... Dacă nu mi-aș fi văzut niciodată mâna, dar i-aș vedea umbra, aș ști că am cinci degete. Așa trebuie să facem și noi: să privim la umbrele, la simbolurile din Vechiul Testament. Ce face Vechiul Testament? Preumbrește timpul acesta. Isus a spus clar că Sodoma a fost o umbră, un simbol al timpului de sfârșit. Mai mult, Isus a spus că aceeași făgăduință care a fost dată în zilele Sodomei și ceea ce s-a întâmplat atunci, se va repeta în această zi, chiar sub privirile noastre.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să nu scăpați aceasta! Dacă nu vă voi mai revedea anul viitor, nădăjduiesc să vă pot întâlni acolo sus. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

După cum spun Scripturile, noi vedem împlinindu-se sub ochii noștri ultimul semn și simbol dat de El. Astfel, putem vedea că lumea și biserica sunt în aceeași stare în care au fost în zilele Sodomei, și că cei aleși sunt chemați afară din denomițiuni. Viața, care mai este în locurile acelea, iese afară și ia forma Seminței. Să ne rugăm.

Tată ceresc, ajută-ne să ne trezim repede. Nu demult, un frate a spus că atunci

când avea ochii închiși, a văzut o mulțime de oameni mergând înaintea lui. O, Dumnezeule, noi simțim că mai sunt mulțimi neatinse. Ajută-ne să ajungem și la ele. Îngăduie să plecăm de la această convenție cu o alarmă în inimă, știind că astăzi se împlinește această Scriptură. Fă aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

(Fratele Demos Shakarian spune: „Editorul nostru Jerry Jensen, ne-a anunțat că soacra lui și-a pierdut chiar acum cunoștința. El este un predicator al Evangheliei și știu că această veste este foarte grea pentru el.”).

Acum ai aflat? Ei sunt aici?

(Nu. Ea este în Los Angeles și a intrat în comă).

Distanța nu are nici o importanță, pentru că Dumnezeu este Omniprezent. El trebuie să fie, dacă este Dumnezeu. Cele mai mari lucrări care s-au făcut prin umila mea slujbă, au fost acelea prin telefon sau când cineva suna. Haideți să credem cu toții că Dumnezeu îi va vindeca pe oamenii aceștia care sunt bolnavi.

Tată ceresc, îi aducem în prezența Ta, prin rugăciune. Noi știm că unul din apostolii Tăi a fost prins și întemnițat, iar a doua zi urma să fie ucis, dar ceilalți ucenici s-au adunat în casa lui Ioan Marcu și s-au rugat. Și iată că Stâlpul de Foc care a condus copiii lui Israel prin pustie, a venit în celula în care se afla Petru, a deschis toate ușile înaintea lui și l-a condus până în stradă, eliberându-l ca să-și poată continua lucrarea.

Noi am înțeles că soacra acestui misionar este în comă. Doamne, Tu ești Același ieri, azi și în veci, de aceea, Te rugăm să ne ascuți rugăciunea. Doamne, Tu ai spus: „...*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” (Marcu 11.24), de aceea, credem și Te rugăm în Numele lui Isus să o vindeci. Fă aceasta pentru slava Numelui Tău. Noi ne-am rugat, iar acum credem

că vei împlini ceea ce Ți-am cerut. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, Ted. Să crezi împreună cu el. Amin.

- Amin -